

Mál nr. 301/2021**M og
V vegna kaskótryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur um tjónsatvik.****Gögn.**

Málskot móttakið 10.08.2021, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 02.09.2021, ásamt fylgiskjölum 1-6.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 10.09.2021.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að aðfarnótt 3. apríl 2021 A orðið fyrir skemmdum. Hafi M ekið A eftir Vatnsveituvegi og ætlað sér að beygja á Breiðholtsbraut til vesturs. Þegar M hafi hægt á bifreiðinni hafi hún hins vegar byrjað að renna til í ísingu og hafnað á umferðareyju sem aðskilji akstursstefnur Breiðholtsbrautar til austurs og vesturs. Kantsteinn sé á eyjunni, um 15-20 sentimetra hár, og hafi undirvagn A orðið fyrir verulegu höggi þegar vinstri hluti hennar fór upp á umferðareyjuna. Eftir áakstur á kantsteininn hafi M ekið A yfir götuna og skilið hana eftir á vegöxl hinum megin. Þrír farþegar hafi verið með M í bifreiðinni, þ.e. vinur hans, X, og tvær stúlkur sem fengið hafi far með M. Daginn eftir hafi M haft samband við Y, bifvélavirkja sem hann kannist við, sem hafi sótt A. Þegar Y varð, nokkrum dögum síðar, ljóst að tjónið væri verulegt, hafi hann ráðlagt M að tilkynna um tjónið til V. M hafi sent V tjónstilkynningu 13. apríl 2021 og gert kröfu um bætur úr kaskótryggingu A. V hafi hafnað bótaskyldu. M telur höfnun V óréttmæta. Öll aðkoma V að málinu hafi stefnt að því að tortryggja frásögn M, sem hafi verið stöðugur í framburði sínum. Ekki sé óeðlilegt að M hafi ekki tilkynnt um tjónið fyrr en tíu dögum síðar enda hafi A verið í skoðun hjá bifvélavirkja þann tíma og M talið að tjónið væri óverulegt. V hafi þá fengið Aðstoð & öryggi til að rannsaka máli, en það hafi ekki verið gert fyrr en tveimur mánuðum síðar og rannsóknin miðað að því að gera M tortryggilegan auk þess sem í skýrslu fyrirtækisins séu alvarlegar rangfærslur, hvað varði atvik og staðsetningu bifreiðarinnar þar sem hún var skilin eftir. Yfirlýsing Y, og ákomur á A, séu þá í samræmi við lýsingu M á atvikum. M hafi verið allsgáður við atvikið, enda hafi hann verið að sækja X, sem hafi hins vegar verið ölvaður, í gleðskap. Akveðið misræmi sé í frásögnum A og X af atvikum, en beri þá að horfa til þess að misræmið sé ekki mikið og framburður hafi fyrst verið tekinn af X tveimur mánuðum eftir að umrætt atvik átti sér stað.

Í bréfi V kemur fram að tjónstilkynning hafi borist félaginu 13. apríl 2021 og komi þar fram að engin vitni hafi orðið að umræddu atviki. V hafi þá óskað frekari upplýsinga, t.a.m. um staðsetningu og hvers vegna ekki hafi verið tilkynnt um tjónið fyrr, enda hafi A verið óökufær. Hvað varði skýrslu Aðstoðar & öryggis þá hafi hún aðeins að geyma endursögn frásagnar M sjálfs. M hafi þannig hvergi borið því við að bifreiðin hafi stöðvast á umferðareyju og hann í kjölfarið ekið henni varlega út í vegkant. Þvert á móti hafi M sagt að A hefði hafnað á umferðareyju, farið yfir götuna og hafnað á grasbala. Í 3. gr. þágildandi skilmála kaskótryggingar ökutækja hafi verið að finna tæmandi talningu á þeim tjónsorsökum sem vátryggingin næði til. Svo bótaskylda stofnist verði að mega heimfæra atvik undir það ákvæði. Frásagnir af atvikum sem leitt hafi til tjóns á A séu mjög á reiki, þannig hafi fyrst komið fram að tjónið hafi átt sér stað í Ögurhvarfi, síðar á Breiðholtsbraut og loks á mótum hennar og Vatnsveituvegar. Meintur farþegi segi þá tjónið hafa átt sér stað við Rauðavatn. M verði að bera hallann af sönnunarskorti hvað þetta varðar. Hafi þá framlögð yfirlýsing Y ekkert vægi, bæði vegna tengsla hans við M og eins vegna þess að lýsingar á atvikum fari ekki saman við lýsingar M sjálfs. Tjón á undirvagni séu þá almennt undanskilin bótaskylda nema þau falli undir skýrt afmarkað bótasvið vátryggingarinnar. Sé ósannað að hálka hafi valdið því að M missti stjórn á A og ákomur á A komi ekki heim og saman við lýsingar M af atvikum. Er því bótaskylda hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að atvikið teljist vera áakstur á umferðareyju en bifreiðin hafi stöðvast þar. Slík atvik séu bótaskyld. Við áakstur á umferðareyjuna hafi heyrst brak í undirvagni A og falli atvikalýsing og tjón M undir skilmála enda skuli bæta tjón á bifreiðinni vegna áaksturs. Jafnvel þó um útafakstur hefði verið að ræða þá falli slík tilvik einnig undir bótaskyldu samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar. Þá er lögð áhersla á að nefndin horfi á upptöku af framburði M. Það skipti þá ekki máli hvað varðar bótaskyldu nákvæmlega hvar og hvenær atvikið hafi átt sér stað og eigi ekki að byggja höfnun á því að M og X hafi ekki verið nægilega kunnugir staðhættum, eins og

götuheitum. Þá sé ekkert í skilmálum sem heimili V að hafna bótaskyldu á grundvelli þess að atvik sé ekki tilkynnt samdægurs og hafi M gefið skýringar á því af hverju tilkynning var ekki send fyrir en raun ber vitni. Þá er því sérstaklega mótmælt að um slík tengsl við Y sé að ræða að það eigi að draga úr vægi yfirlýsingar hans um að ákomur á A og aðkoma á vettvangi daginn eftir tjónið samrýmist frásögn M.

Álit:

Í 3. gr. skilmála þeirra sem giltu um umrædda kaskótryggingu á tjónsdegi var að finna tæmandi upptalningu þeirra tjónsorsaka sem vátryggingin tók til. Það hvílir þá á M að sýna fram á að tjón á A falli undir bótasvið vátryggingarinnar. Í málatilbúnaði M er byggt á því að um áakstur á umferðareyju, en bifreiðin hafi runnið þangað vegna ísingar, hafi verið að ræða. Hafi strax heyrst brak frá bifreiðinni þar sem hún hafi stöðvast á eyjunni. M hafi í kjölfarið ekið bifreiðinni hægt yfir á vegöxl hinum megin við veginn. Það er þá staðfest af Y, bifvélavirkja, að bifreiðin hafi, daginn eftir, verið staðsett á vegöxlinni, u.þ.b. 10-20 metrum frá gatnamótunum. Þessa frásögn telur V ekki í samræmi við önnur gögn málsins en í tjónstilkynningu segir „bíll missir stjórn í hálku og rennur út af vegi“. Meðal gagna fyrir nefndinni er hljóð- og myndupptaka af fundi M og starfsmanni Aðstoðar & öryggis, dags. 31. maí 2021. Þar lýsir M atvikum svo að hann hafi runnið í hálku upp á kantinn og þaðan niður. Ítrekar M raunar margsinnis í upptökunni að „hann hafi runnið niður“. Þá er nokkuð óljóst af framburði hans hvar bifreiðin hafnaði á endanum, en þó segist hann hafa endað „í miðri brekkunni.“ Þá kemur jafnframt fram í framburði hans að bifreiðin hafi „ekki stoppað neitt“ á kantinum heldur hafi hún „haldið áfram“. Kemur þannig hvorki fram í framburðinum að A hafi stöðvast á kanti eyjunnar né að henni hafi í kjölfarið verið lagt í vegöxlinni. Er því vissulega töluvert misræmi milli þessa framburðar og lýsingar M á atvikum í málskoti. Þegar litið er heildstætt til alls framangreinds og annarra gagna og atvika málsins verður að telja það mikillar óvissu gæti um málsatvik að M hafi ekki sýnt nægilega fram á að umrætt tjón á A sé bótaskyldt úr kaskótryggingu bifreiðarinnar og verður þar af leiðandi að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík 12. október 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.